Lietas Nr. 11520056115

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015. gada 28. oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L. Leja,
piedaloties prokuroram J. Ievītim,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izvairījās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas šādos apstākļos:

2009. gada 3. novembrī Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa notiesāja /pers. A/ pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu galīgais sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem. Spriedums stājies spēkā 2010. gada 28. maijā. 2013. gada 25. martā /pers. A/ no brīvības atņemšanas soda izciešanas atbrīvots pirms termiņa.

Neizpildot tiesas spriedumu, neizciestā soda laikā, /pers. A/ 2015. gada 20. jūlijā ap plkst. 17.34 vadīja /pers. B/, personas kods /personas kods/, piederošo transportlīdzekli MAZDA 5, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.5 punkta prasības, ar kuru brauca pa Vienības gatvi no K. Ulmaņa gatves puses Ģimnastikas ielas virzienā, Rīgā, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas).

Tādējādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312. panta atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurors izteica apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 312. panta un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā.

Motīvu daļa

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to apsūdzētais ir atzīstams par vainīgu un sodāms par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 312. panta klasificējams kā mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka apsūdzētais ar nodomu (tīši) un apzinātām darbībām ir apdraudējis gan jurisdikcijas intereses tiesas sprieduma izpildē, gan sabiedrisko drošību ceļu satiksmes jomā.

Tiesas sēdē pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/, Latvijas Republikas pilsonis, ar augstāko izglītību, šķīries, deklarētā dzīvesvietas adresē /adrese/, strādā SIA /Nosaukums/ un SIA /nosaukums/ par automehāniķi, ir SIA /nosaukums/ /amats/, apgādībā viena nepilngadīga persona, uz lietas izskatīšanas brīdi 5 reizes sodīts, no kuriem četras uz nozieguma izdarīšanas brīdi dzēstas.

1. 1999 gada 21. janvārī notiesāts Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsēta tiesā pēc Latvijas Kriminālkodeksa 118. panta pirmās daļas ar naudas sodu 179,28 EUR (126,00 LVL) (sodāmība dzēsta);
2. 2006. gada 28. jūnijā notiesāts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 270. panta ceturtās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, ar soda izpildes atlikšanu uz 2 gadiem (sodāmība dzēsta);
3. 2006. gada 21. augustā Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūras Prokurora priekšraksts par sodu pēc Krimināllikuma 214. panta pirmās daļas, sods noteikts naudas sods 270,35 EUR (190,00 LVL) apmērā. Sods samaksāts 2006. gada 26. oktobrī (sodāmība dzēsta);
4. 2009. gada 28. janvārī Rīgas apgabaltiesā pēc Krimināllikuma 179. panta trešās daļas, 52. panta piektās daļas, 55. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem (sodāmība dzēsta);
5. 2009. gada 3. novembrī Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas, 51. panta pirmās daļas sods noteikts brīvības atņemšana uz četriem gadiem un 4 mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem. No pamatsoda izciešanas atbrīvots 2013. gada 25. martā, papildsods nav izciests (sodāmība nav dzēsta).

Krimināllikuma 312. panta sankcija paredz sodu - brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, izvērtējot lietas materiālos esošos /pers. A/ personības raksturojošos datus, noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā sociālās īpašības kopumā, atzīst, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms sods – piespiedu darbs. Tiesa ir guvusi pārliecību, ka attiecībā uz /pers. A/ šis ir efektīvs un adekvāts soda veids un tā piemērošana sasniegs soda mērķi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas valsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot apsūdzētajam sodu tiesa ņem vērā arī apstākli, ka viņš ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudušies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, un uzskata, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms Krimināllikuma 312. panta sankcijā paredzētais piespiedu darbs. Piespiedu darbs atbilstoši Krimināllikuma 40. panta pirmajai daļai nosakāms no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām. Tiesa, ieskaitot apsūdzētajam nosakāms piespiedu darbs, pietuvinot to Krimināllikuma 40. panta pirmajā daļā noteiktajam vidējam soda apmēram, proti, piespiedu darbu uz 150 stundām.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2009. gada 3. novembra spriedumu apsūdzētais notiesāts pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas, 51. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz četriem gadiem 4 mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. A/ ar 2013. gada 25. marta Jēkabpils rajona tiesas lēmumu atbrīvots nosacīti pirms termiņa uz neizciestā soda laiku 1 (1) mēnesi un 6 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.

Krimināllikuma 61. panta piektā daļa nosaka: ja persona, kurai bija noteikta nosacīta pirmstermiņa atbrīvošana, neizciestās soda daļas laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa nosaka tai sodu saskaņā ar šā likuma 51. un 52. panta paredzētajiem noteikumiem.

Krimināllikuma 51. panta pirmā daļa nosaka, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Atbilstoši Krimināllikuma 44. panta ceturtajai daļai, ja persona notiesāta ar brīvības atņemšanu un ar tiesību ierobežošanu, tad šajā pantā minētais aizliegums attiecas tiklab uz laiku, kad persona izcieš brīvības atņemšanu, kā arī uz spriedumā noteikto papildsoda izciešanas laiku, skaitot no dienas, kad tā beidz izciest pamatsodu. Nosakot šo papildsodu kopā ar nosacītu brīvības atņemšanu, papildsoda izciešanas laiku skaita no dienas, kad personai sākas noteiktais pārbaudes laiks. Nosakot šo papildsodu kopā ar citiem pamatsoda veidiem, papildsoda izciešanas laiku skaita no dienas, kad persona sāk izciest pamatsodu.

Tādējādi no 2013. gada 25. marta apsūdzētais ir sācis izciest pamatsodu - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu un uz tiesas dienu izciestā soda daļa ir 2 gadi 7 mēneši 3 dienas. Tādējādi neizciestā soda daļa ir 4 mēneši 28 dienas.

Ievērojot lietā konstatēto, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu apsūdzētajam galīgais sods nosakāms pēc spriedumu kopības ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2009. gada 3. novembra spriedumu, piemērojot pilnīgu sodu saskaitīšanas principu, ar mērķi – lai apsūdzētais turpmāk pildītu likumu un atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī ņemot vērā apsūdzētā nekritisko attieksmi pret satiksmes drošības prasībām.

No lietas materiāliem redzams, ka ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes noziegumu izmeklēšanas biroja inspektores 2015. gada 22. jūlija lēmumu /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts – kas pēc sprieduma spēkā stāšanās atceļami.

Procesuālie izdevumi kriminālprocesā nav.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt par vainīgu /pers. A/ Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu ar šo spriedumu noteiktajam sodam pilnībā pievienot neizciesto soda daļu pēc Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2009. gada 3. novembra sprieduma un galīgo sodu noteikt – piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām,

atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) mēnešiem 28 (dienām) dienām.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzekli – aizliegumu izbraukt no valsts – atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L. Leja